

เมื่อฉันพบ...จึงเข้าใจ..

นำเสนอเมื่อ : 16 ม.ค. 2552

เมื่อฉันพบ...จึงเข้าใจ..

บางคนตามหา..

สิ่งที่ตนเองคิดว่า.. “ดีที่สุด..ประเสริฐที่สุด” ...
>>>...เป็นสิ่งที่มีความที่สุดในชีวิต..
>>>...และเขาใจว่า..
>>>...สิ่งนี้ถ้าได้มาแล้ว..
>>>...คงช่วยให้เรามีความสุขอย่างแท้จริง...

ในช่วงเวลาอายุของผู้นั้น..
เขาต้องใช้เวลา..แสวงหาสิ่งที่มีคุณค่าใน..ช่วงชีวิต..
แต่ก็ยังไม่เจอ..

บางคนพบเจอแล้ว..
แต่ก็ไม่เข้าใจ..ว่า..
สิ่งนี้..คือ..สิ่งที่ดีที่สุด..ประเสริฐที่สุด..
>>>...ควรแก่การรักษา..
>>>...แต่กลับปล่อยหรือทอดทิ้งสิ่งนั้นไป..
>>>...อย่างน่าเสียดาย..

คนส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญ..
กับสิ่งที่อยู่ไกลตัวจนเกินไป..เช่น..
>>>...มองคนที่ไกลตัว..ให้ความสำคัญ..
>>>...มากกว่า..คนที่อยู่ใกล้ ๆ ตัว..หรือคนในครอบครัว..
>>>...ทำให้บางครั้ง..มีวุ่นวายใจงานภายนอก..
>>>...จนลืมคนสำคัญในครอบครัว...

เพราะบางครั้ง..
เรามีความคิดเห็น..และให้ความสำคัญ..
>>>...กับคำว่า.. “งานกับเงิน”...มากเกินไป..
>>>...จึงทำให้หลงลืม.. “ความรักและความจริงใจ”..
>>>...จากคนรอบ ๆ ข้าง..

สิ่งที่เราพบ คือ..งานกับเงิน..
แต่เราไม่เข้าใจ.. “ความรักและความจริงใจ”..
>>>...เงินเป็นเพียงอุปกรณ์ชนิดหนึ่ง..
>>>...ที่คอยอำนวยความสะดวกในเวลาที่เป็น..
>>>...เงินไม่ใช่ทุกสิ่ง..ในชีวิต..

แต่ความรัก..คือ..
ความปรารถนาดี..และความห่วงใย..
>>>...คือ..ของขวัญชิ้นสำคัญ..
>>>...อันใดแก่..ความสุขที่แท้จริงของคนครอบครัว..นั่นเอง..